

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 2. marca. [Izv. dop.]

—j—. Zopet jedna dolga seja, trajajoča celih pet ur, in koliko se je dognalo? Niti s prvim paragrafom pohlevnega zakona o legalizovanju za malostne uknjižbe zbornica ni bila gotova! Pač je debata v toliko bila zanimivejša, ker danes nismo čuli zgolj protivnikov legalizacije, temveč oglašali so se tudi njeni zagovorniki ter skušali braniti jo z juridičnimi in narodnogospodarstvenimi razlogi. Saj se ne dá tajiti, da ima ta reč navzlic marsikaterim jako občutljivim nedostatom vendar tudi svojo dobro stran! Istina je, da legalizacijsko siljenje mnogo troškov in zamude prouzročuje dotičnim strankam ter da je vsled tega mnenje zelo razširjeno, da ta naprava naposled izključno koristi — notarjem. Toda z druge strani gre v poštev jemati pravno varnost, izvirajočo listinam iz legalizacijskega posla, in — kar posebno naglašamo, varnost pred zakotnimi pisarji, kateri s svojim šušmarstvom toliko nepotrebnih pravnih vrat obešajo prevaranemu občinstvu.

Stvar se dá torej zagovarjati, in danes je to poskušal storiti novoizvoljeni poslanec gorenje-avstrijske stolnice, grof Khuenburg. Za svoj deviški govor izvolil si je mož pač malo priljubljeno stališče. Tudi tvarina ni baš taka, da bi mogla nahuševati govornika. Sicer po prvem nastopu Khuenburgovem odkrito dvojimo, da bode visokorodni ta parlamentarni novinec sploh kdaj dospel do govorniškega venca! Visoka impozantna prikazen, a nerazločen, zaduhel glas, kateri nikakor ne more prodreti velikanskih neakustičnih prostorov državne zbornice; zdrav obraz, poln dobrohotne jovijalnosti, toda z vsemi znamenji flegmatičnega temperamenta; beseda gladka in dokaj pametna, vendar nikjer nobenega sledu one elementarne sile, katera stoprav rodi pravega govornika! Pobijal je, naslanjajoč se na svojo mnogoletno sodnijsko skušnjo, protivnike legalizovanja, predlagal, naj se predloga vrne odseku, ter pozitivni nasvet stavil, naj sodnije po zaslišanju prič brezplačno napravijo tabularne listine, tikajoče se malostnih zemljkijžnih zadev. S svojim govorom izzval je repliko vladnega zastopnika Hrouzeka. Ta uradnik justičnega ministerstva izjavil se je pred vsem naravnost, da vlada se strinjati ne more s Türkovim nasvetom, merečim na to, da se legalizovansko siljenje sploh odpravi pri uknjiženih listinah do 500 gld. vrednosti. Dakazal je, na podlagi podatkov, nabranih na Češkem, da uknjižbe, spadajoče v to kategorijo znašajo do 68% vseh uknjižeb. Dovoliti tako daleč segajočo izjemo, ali n'acheloma odpraviti legalizacijo, to bi naposled bilo vse jedno. S takim postopanjem pa bi se razrušila — tako argumentuje vladni zastopnik, verovnost zemljiških knjig ter uničil njih javni kredit. O Khuenburgovem predlogu pravi, da sodnije ne bi mogle zmagati naloženega jim novega bremena, ter da se bode stvar dala razpravljati stoprav tedaj, če se uvedejo manjše sodnije in na ta način ožja dotika doseže mej uradnim osebjem in prebivalstvom.

Gorenještajerski liberalni kmet Posch hotel je občinskim predstojnikom dovoliti pravico, legalizovati take listine. Liechtensteinovec župnik Pscheiden se je pa izrazil za Türkov, oziroma za odsekovec predlog. Zadnja govornika v današnji debati bila sta dr. Jacques in Kronawetter. Kakor hitro jeden izmej te dvojice se k besedi prijavi, je že

pribito, da bode govoril vsaj jedno uro. Grozovita obsežnost in raztegnenost njijinih govorov jima je skupna lastnost; sicer si pa čisto nič nista podobna. Jacques, jako karakteristična prikazen s fino rezanim semitskim obrazom, snežnobelimi dolgimi kodri in slično Napoleonovo brado, slaboten in koken kakor ženska, razpolaga z neko vodeno zgovornostjo, katera se najraje zgubiva v duhtečih metaforah in umetno sestavljenih perijodah. Junaškega ni nič v njegovi naravi, — odkod tudi? — vendar si vselej skrbno prihrani nekoliko pathosa za konec svojega govora, tako, da je lepši odstop ter da nekoliko dobroklicev izvabi svojim pristašem in somišljenikom. Tak efekt posrečil se mu je deloma tudi danes — mi ga za to čisto nič ne zavidamo!

Drug mož Vam je znani poslanec Dunajskega osmega okraja, dr. Kronawetter. Jacques govori vedno z uprav afektirano slovnično pravilnostjo Kronawetter pa žlobodra nepokvarjeno čisto narečje, kakor ga sicer v taki dovršenosti le čujete pred Dunajskimi linijami v Lerchenfeldu ali slavem Thury-u. Upliv njegovih govorov je tem bolj drastičen, ker jih vedno zabeli s kakim mestnim dovtipom. Poleg tega vnanost, živahna gestikulacija — ni čuda, da je zmiraj dovolj tovarišev nakopičenih okolu njegovega mesta, kateri z vidnim zanimanjem slede držnim skokom Kronawetterove šegave zgovornosti. Čestokrat ponavljajo se mej razpravo njegovi glasni izbruhi občne veselosti, — toda navzlic temu priznavati mora vsak pravičen poslanec, da je Kronawetter ukljub vsej svoji originalnosti in ukljub omejenemu obzorju svojemu vendar pravi uzor, kar se tiče vestnosti, marljivosti in pošteno odkritosrčnosti. Te lastnosti obelodanil je nadarjeni govornik tudi danes, odločno pobijajoč predgovornika Jacquesa, kojemu je privoščil marsikako dokaj grenko. Tudi vladnega zastopnika si je dobro izposodil. Konečno je poudarjal, da glasuje za Türkov predlog.

Debata se sklene, dr. Sturm izroči samostalni predlog, kateri se naj odstopi legalizacijskemu odseku v tem slučaju, če se mu vrne obravnavani zakon po Khuenburgovem nasvetu. Predlog se glasi: Za legalizovanje privatnih listin o svotah, katere ne dosežejo 100 gld. vrednosti brez obrestij in stranskih pristojbin, ne gre notarjem nobena pristojbina, državi pa noben kolek.“ Na to konec seje.

Liechtensteinov predlog pa Slovenci.

„Pedagogičsko društvo“ je imelo dne 1. t. m. v Krškem svoje zborovanje in bil je na dnevnem redu tudi razgovor o šolskem predlogu Liechtensteinovem. Danes došla nam je nastopna:

Izjava.

Današnji zbor „Pedagogičskega društva“, mnogobrojno obiskan od učiteljstva in slovenskega razumnštva, katera činitelja visoko cenita duševno probudo našega naroda na podlagi dosedanjih napredujočih šolskih zakonov in se vsled tega nikakor ne moreta strinjati z Liechtensteinovim šolskim predlogom, preide o tej točki na dnevni red, ker je za trdno uverjen, da bodo naši poslanci in vlada vsled svoje previdnosti in navdušenosti za narodno prosveto zaprečili vsako nevarnost, ki preti s tem predlogom sedanji šoli in samostojnosti slovenskega učiteljstva. Pač pa zbor, poudarjajoč dosedanje vzajemno delovanje slovenskega duhovenstva in učiteljstva šoli in narodni izobražbi na korist, s pedagogičskega stališča jako obžaluje prouzročeno agitacijo proti slovenskemu učiteljstvu in sedanji domači šoli, katera

je pri nas vseskozi verskokatoliška, a žalibog — premalo narodna.

V Krškem dne 1. marcija 1888.

Odbor.

Prisilno zavarovanje.

(Dalje.)

Ako misli gospod profesor, da se cenitev poslopij, ki se imajo zavarovati, kar prosto more prepusti občinskim cenilem in da bi zadostovalo, ko bi občinski urad naznanil deželnemu uradu n. pr. Peter Bertonec s Pijave gorice ima pet poslopij, katere smo cenili na 2000 gld., tedaj je s tem izrekel tako čudovišče, da je strmeti o njem. Vsa čast našim občinskim cenilem; a da bi oni bili povsod sposobni izvrševati tak težaven posel, kakor je cenjevanje poslopij v zavarovalne namene, o tem dvomiti je pač opravičeno. Sicer ima pa tako cenjevanje tudi drugo temno stran, katero nekako slutiti gospod predlagatelj. Jaz mislim namreč ono neskončno vrsto konfliktov, ki bi nastajali iz takega cenjevanja. Ne bojim se sicer, da bi bilo mnogo tacihi slučajev, kjer bi se hišni lastniki pritoževali o prenizkih cenitvah; pač pa bode mnogo pritožeb o previsocih cenitvah. Kdor ima varno zidano poslopje in ve, da njegova družina previdno ravna z ognjem, ne zavaruje si nikdar cele vrednosti, temveč navadno polovico ali tretjino njeno, češ, da bode v slučaju nesreče imel vsaj za delavce. Takemu bodo občinski cenilci, ako bodo vestni, morali ceniti poslopje za veliko več, kakor je imel doslej navado zavarovati ga. On dobro vedoč, da bi s tem pomagal le pokrivati nevarščino drugih manje varnih poslopij, pa bode protestoval proti temu in nastale bodo dolgotrajne pritožbe do deželnega odbora in sovraštvo mej občanarji, ki so dotle živeli v slogi. In ako se uložijo pritožbe proti previsokej cenitvi, deželni odbor pa po svojem odposlanci konstatuje, da je cenitev pravilna, kdo bode v takem slučaju plačal stroške? In kako bode potem deželni odbor rešil pritožbo lastnikovo? On, ki se bode imel strogo ravnati po načelu vzajemnosti, pač ne bode smel dopustiti, da bi kdo na škodo ostalim članom zavaroval svoja poslopja pod pravo vrednostjo, temveč ukazati mu bode moral, da jih zavaruje za višji znesek, kakor si želi sam. Nasledek tega pa bode srd, sovraštvo, nezadovoljnost. Res lepe avspicije za prisilno zavarovanje!

Iz rečenega je torej vidno, da bi tudi prisilnej zavarovalnici ne zadostovale cenitve občinskih mož, temveč, da bi bilo potreba posebnih organov, ki bi vsa poslopja popisali in izmerili ter izgotovili tako imenovana oglašila. Ako pa bi že pisanje samih zavarovalnih pogojev vzelo čez šest let časa, koliko več bi stalo še le prvotno popisovanje vseh — semtertja visoko po gorah raztresenih — poslopij. Pa recimo, da bi občinski cenilci bili vendar-le res kos nalogi, katero jim prisojajo gospod predlagatelj, ali misli on, da bi hoteli ta posel opravljati brezplačno? Naj se torej stvar vzame s katerega stališča koli, one cene uprave, katero si predstavlja gospod poslanec, ne bilo bi nikakor doseči mogoče.

Cenitve požarnih škod prepuščati hoče gospod profesor Šuklje zaupnim možem po posamičnih okrajih. To pač ni nič novega, kajti tako ravnaajo že sedaj skoro vse zavarovalnice pri malih in tudi pri tacihi velikih škodah, kjer je vse pogorelo do tal in je iz pristopnega oglašila po meri poslopij vidno, da neso bila previsoko zavarovana. V tacihi slučajih cenjujejo škode navadno zastopniki kot za-

upni moške zavarovalnice z jedne in vselej po jeden zaupni mož, katerega si izbere pogorelec, z druge strani. Povsod tam, kjer je večja parcijalna škoda, pa mora iz lahko umevnih razlogov intervenovati zavarovalnični uradnik in intervenovati bi moral tudi pri deželni zavarovalnici. Naj se ta uradnik tedaj imenuje generalni zastopnik likvidator ali uradnik deželnega stavbenega urada, stroški za intervencijo ostajajo isti.

Mislil, da sem dokazal dovoljno, kako pretirane so nade, katere goje nekateri da cene uprave prisilnih zavarovalnic. Čudim se, da pribaja kdo še do taci zaključkov, ko je vendar splošno znano, da države in dežele upravljajo vse mnogo dražje, ko privatna — po trgovskem načelu uravnana — podjetja. V dokaz tega naj navedem le nekaj števil iz bilanci nemških državnih zadrug za zavarovanje proti nezgodam in pa nemških, privatnih zavarovalnic z enakim delokrogom. Leta 1886. plačale so nemške državne zadruge za nezgode 1,711.594 mark odškodnin; upravni stroški njihovi pa so znašali 2,601.542 mark in sicer za uradniške plače 1,118.319 mark za potne stroške uradnikov . . . 31.342 " za potne stroške in na-grade oseb, opravljajo-čih častno službo . . . 458.752 " za preiskovalne stroške . . . 277.247 " in za ostale razne stroške 715.882 "

Privatne zavarovalnice pa so plačale 7.700.000 mark odškodnin ter imele upravnih stroškov 2,130.000 mark. V primeri s plačanimi odškodninami porabile so torej privatne zavarovalnice 28% za upravne stroške, v tem ko so državne zadruge porabile 152%. Jednako cena je javna uprava tudi drugod. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. marca.

Finančnemu ministru se je baje posrečilo pregovoriti poljski klub, da bode v **državnem zboru** glasoval za vladno predlogo o obdačenju špirta. Sedaj ni več dvombe, da bode vladna predloga vsprejeta. To sporazumljenje je velike politične važnosti, ker so levičarji hoteli porabiti to priliko, da vržejo vlado. — Dunajsko društvo arhitektov in inženirjev je bilo poslalo petico zbornici poslancev, da bi se priznala volilna pravica brez ozira, koliko davka plačujejo: 1. tehnikom, ki so dobili diplome na avstrijskih velikih tehničnih šolah; 2) tehnikom, ki so napravili državne izpite predpisane na avstrijskih tehničnih velikih šolah; 3. oblastveno avtorizovanim privatnim tehnikom in rudniškim inženirjem. Odsek za volilno reformo zbornice poslancev je sklenil navsvetovati, da se dá volilna pravica pod 1. in 3. imenovanim, onim pod 2. imenovanem pa ne.

Danes se začne na Dunaji **konference škofov**. Sešli so se skoro vsi cislitavski škofje in posvetovali se bodo samo o šolskem vprašanju.

Ogerski državni zbor vsprejel je sladorno predlogo za podlago podrobnej debati, ki se je tudi že pričela. Ta stvar bode torej sedaj kmalu rešena, ker najbrž ogerski državni zbor predloge ne bode nič premenil.

Vnanje države.

Srbskemu finančnemu ministru se je posrečilo zmanjšati državni budget za štiri milijone. Največ se bode privarovalo v administraciji in pri vojski. Upravo hoče vlada tako preustrojiti, da bode hitreje poslovala in da bode mnogo cenejša.

Črnogorce, ki so se udeležili rabuke v Burgasu, so pripeljali na Cetinje in so je takoj odpeljali v ječo. Sodnijska obravnava proti njim se bode v kratkem pričela.

Rusija je obvestila vevlasti, da nikakor ne bode privolila, da bi **bolgarski** knez ne bil pravoslavnega veroizpovedovanja. Salisbury se je pa izjavil proti ruskemu veleposlaniku, da bi Anglija ne priznala volitve kneza Mingrelskega. Potemtakem se vevlasti ne bodo posebno lahko sporazumele o osobi bodočega kneza bolgarskega. Kateri bi ugajal Rusiji, ga pa druge vevlasti ne bodo potrdile.

Pogajanja o carini se mej **Turčijo** in **Bolgarijo** gladko vrše in bode novi znižani tarif za uvoz blaga iz Turčije stopil že s 1. marcem po pravoslavnem koledarju v veljavo. S Srbijo pa Bolgarija v kratkem začne pogajanje, da sklene ž njo trgovsko pogodbo.

Roparstva se širijo po **Makedoniji**. Tolovaji se klatijo okrog v četah po 25 do 30 mož. Turška oblastva je hudo zasledujejo, a ne s posebnim uspehom. V Carigradu se že bojé, da bode v kratkem izbruhnila ustaja.

Iz Modane se poroča, da je kaci 20 **francoskih** vojakov na cesti insultovalo **italijanskega** železniškega uradnika Gandalfsa. Drugemu italijanskemu železniškemu uradniku nastavili so ba-

jonete na prsi, da je moral poklekni in je odpustjanja prositi. Jeden sorodnikov je pa moral pred vojaki bežati v kavarno, kjer je prosil francoske častnike pomoči, ki so ga spremili domov. Krivce bodo kaznovali, ako je poizvedó. Ta slučaj dokazuje, kako sovraštvo vlada sedaj mej Italijani in Francozi.

V North-London-Rifle-Clubu je govoril lord Wolseley o stanju **angleške** mornarice. Priznaval je, da mornarica ni taka, kakor bi biti morala. Admirali in morski kapitani to dobro vedo. Število ladij ne zadostuje, da bi mogli Anglijo obvarovati sovražnega napada. Če se mornarici pripeti kaka nesreča, se sovražnik lahko izkrca na angleško zemljo, kajti angleška vojska bi mu ne mogla tega zabraniti. Ko bi brodovje, ki je doma, bilo poraženo, bi narod zahteval, da se angleške vojne ladije z vseh morij pokličejo domov in veliki morski poti bili bi brez varstva. General Wolseley je obžaloval, da vlada ne zahteva potrebnega kredita za zboljšanje mornarice. Angleški parlament bi pri takej priliki pokazal ravno tak patriotizem, kakor ga je pokazal nedavno nemški državni zbor.

Dopisi.

Iz Celja 1. marca. [Izv. dop.] (Celjska gimnazija) hoče „veliki“ reformator Gautsch, minister za „uk“ — menda tudi iz dislokacijskih razmer odpraviti. Kot prvi korak v to svrhu moramo zmatrati, da je Gautsch, kakor se nam poroča iz zanesljivega vira, poslal deželnemu šolskemu совету v Gradci ukaz, naj na to dela, da se z bodočim letom odpravijo paralelke v spodnjih razredih.

Če se odpravijo paralelke v spodnjih razredih, bode pa nasledek ta, da bode v gornjih razredih zelo pičlo število dijakov, kakor hitro pa bode malo dijakov v gornjih razredih, reklo se bo: Ta gimnazija je tako slabo obiskana, da se več troški ne izplačajo; iz financijelnih ozirov se mora torej ta nepotrební zavod odpraviti. Odpravila se bo torej ali takoj cela gimnazija, ali pa vsaj gornja gimnazija.

Kako veseli smo zopet te najnovejše „kulturne“ namere g. Gautscha, si lahko vsak misli. Pred vsem bo s tem prizadet seveda slovenski narod na spodnjem štajerskem. Če se bode za prihodnje šolsko leto oglasilo preveč učencev, odvrnili se bodo pred vsem slovenski kmetijski učenci. — Če se bodo potem spet kedaj zahtevale slovenske paralelke, reklo se pa bo: Ni toliko slovenskih učencev; in vzgojil se bo tako v kratkem jako tehten razlog zoper slov. težnje.

Priporočamo našim poslancem, da tej zadevi obrnejo nekoliko svoje pozornosti, in morebiti tudi povprašajo g. Gautscha, iz kaci razlogov se polaga sekiro na obstanek Celjske gimnazije?

Izpod Nanosa 2. marca. [Izv. dop.] Od sobote pa do včeraj bil je promet mej Postojino, Razdrtim in Senožčami pa tudi mej Razdrtim in Vipavo popolnoma zaprt. Še peš bilo je težavno iti iz jednega kraja v drugega. Šele včeraj popoldne so toliko prekidali, da je bilo mogoče peljati se s sankami, se ve da ne vedno po cesti, kajti velikanskih zametov treba se je bilo ogibati, ter voziti se po senožetih, njivah ali pašnikih čez jarke, trese in druge zapreke. Da, z jedno besedo, pet dnij bili smo kakor v Sibiriji. Marsikomu se bode čudno celo neverjetno zdelo; saj ni vedno snežilo, nego bili so lepi vedri, deloma topli dnevi. Da, ne daleč od nas bilo je res tako, ali pri nas je pa silna burja razsajala ter neprenehoma sneg znašala v velikanske kupe in zamete. Kdor burje ne pozna, ta si pač predočivati ne more kakšno strašno moč da ima ta nevidna sila. Kdor jo hoče popolnem poznati, ta jo more pa poskusiti v naših krajih, posebno po „Škrlevcih“ in „Gaberku“ in to, kadar kadi in mete. Ubogi človek in uboga živina kadar se mora na življenje in smrt boriti s temi elementi, kateri vsako leto terjajo tudi po več kakor po jedno žrtvo; kajti uboštvo in pomankanje primorata marsikate-rega, da se s čudovito drznostjo poda v največjo smrtno nevarnost, iz katere se morda nikdar ne vrne, ker silni mraz uniči mu življenje po mučni in trudapolni borbi.

Sploh je pa letos v istini jako huda zima osobito za kmetovalca; jesen je bila slaba, deževalo je vedno tako, da ni bilo mogoče si potrebne stelje preskrbeti, sedaj je pa veliko pomankanje, kar je za živinorejca tembolj občutljivo, ker je krma, to je seno in slama, jako draga, živina pa nima nobene primerne cene. Zanimivo bode morebiti za koga i to, ako povem, da je praprot pri nas po

1 gld. 20 kr. stari stot, iz česar je dovolj razvidno, kako malo stelje, osobito listja, se je dalo v minuli jeseni spraviti.

Čuje se, da se v nekaterih višjih krogih čudijo temu, ker se letos na državni cesti toliko denarja trosi za izkidavanje. Cestarjem se je zaukazalo, da naj kolikor mogoče malo več kidajo in sicer le toliko, da bode mogoče pošto prevažati. To so pač jasni dokazi, kako so malo znane žalostne naše razmere onim gospodom, kateri v gorki sobi take ukaze izdelujejo. Pač žalostno je to, da se ubozeza kmeta pri vsaki priliki tako lahkomišno prezira. Res je, da se mnogo govori, kako da bode treba ubozemu, propadajočemu kmetškemu stanu iz žugajoče bede pomagati, a žal, to so večinoma le besede, do potrebnega dejanja se pa ne pride. Še v tej zimi so se kidači plačevali po 50 kr. reci petdeset kr. na dan, no sedaj so res začeli jim plačevati po 60 kr., katera plača ni gotovo prevelika, da nikakor primerna s trpljenjem, katerega morajo ubogi ljudje v mrazu in burji pri tem delu prestajati. To pač jasno govori, da je le pomankanje sili v mučno delo za tako mali zaslužek. Mirne vesti bi vlada ta denar smela izdati v podporo ubogim trpinom, ako bi ti tudi nič ne delali. Obžalovati je pa, da ravno tukaj hoče vlada štediti, ter s tem vsem tukajšnjim prebivalcem veliko škodo napraviti in sicer ubogim jedini zaslužek odvzeti, promet pa popolnem zadržati, kar je gotovo vsem v veliko škodo, posebno pa onim, koji se s kako vožnjo skušajo kak zaslužek pridobiti. Tako n. pr. vozijo nekateri premog, žito in drugo blago iz Postojine v Ajdovščino. Res, da pri tem nimajo velikih zaslužkov, ali nekaj je, nekaj. Drugi zopet vozijo seno, slamo, les, drva, oglje itd. v Trst na prodaj, da si na ta način svoj trdi kruh služijo. Kadar pa sneg zapade in dokler se cesta ne razkida, vsi ti še tako mali zaslužki odpadejo oziroma prenehajo. Brez zaslužka se pa živeti ne da, osobito pri nas ne, ker tukaj večina živi — kakor pravijo — na krajcarji. Ako bi pa vlada postala res tako malomarna, kar pa ni nikakor verjetno, da bi potrebno za promet primerno kidanje na drž. cesti opustila ali radi štedljivosti zanemarjala, potem bi se marsikateri zaslužek izgubil. Tovarna za bombaž in pa mlin v Ajdovščini bi gotovo potem bila primorana, potrebno blago dobivati iz Gorice namesto kakor sedaj iz Postojine.

Oni gospodje, koji pa ne morejo tega umeti, da se je letos toliko izdalo za kidanje v naših krajih, ti naj se pa sem potrudijo in ko bodo zagledali zamete po 2 do 4 in več metrov visoke, skozi katere se bodo vozili, no potem bodo takoj uverjeni, zakaj se je potrebovalo toliko delavcev oziroma kidačev. Stari ljudje se ne vedo spominjati, da bi bili videli kedaj toliko snega skupaj, kakor ga je zdaj v nekaterih krajih. Ne daleč od Razdrtega nad Vipavsko cesto je zamet nad 15 m visok. Z jedno besedo, pri nas je toliko snega, da ga oče jug, ako nas že sedaj z vso silo prične oblegovati, ne prežene do meseca maja. Kukavica se ga bode lahko nazobala.

.

Domače stvari.

— (**Pozor!**) Dr. Emil Holub prišel je danes popoldne v Ljubljano, da bode zvečer predaval v redutni dvorani o svojih skušnjah na potovanji po Afriki. Da je s tem predavanjem združena afëra, je znano. Tukajšnja „Laib. Ztg.“ iznenadila je nas nekega dne, da bode slavni Čeh prišel v Ljubljano predavat v korist nemškega „Schulvereina“. Mi smo to vest stigmatizovali kot neverjetno, a narodno prebivalstvo Ljubljansko se s tem ni potolažiti dalo. Stvar je prišla do ušes dra. Holuba in ta je s pismi razjasnil, da njemu nemška namëra poprej ni bila znana, ob jednem pa tudi izjavil, da na noben način za „Schulverein“ predaval ne bo, nego le za kako dobrodelno društvo. To je bil tudi pogoj, da je deželni odbor za predavanje prepustil redutno dvorano. Tisti, katerim se je stvar tudi potem sumnjiva zdela, so pravo zadeli, kakor se danes kaže! Danes je „Laib. Ztg.“ odgrnila odejo in nekaj ur pred predavanjem, ko ima najbrž veliko narodnjakov ustopenje za zvečer že kupljene, razglasila je ves — manëver! Dr. Holub ne bode predaval za „Schulverein“, ampak predaval bode v korist kranjskemu „Schulpfennigu“ s posebnim ozirom na **nemške šole**. Tako čitamo črno no belem, tako je na mesto „Schulvereina“ ustopil starejši bratec „Schulpfennig“, ki je sicer „Kranjec“, ki pa ima zlasti za nocojšnji večer poseben ozir na nem-

ške šole, tako se hudič preganja z Belcebubom! Prevarjen je dr. Holub, prevarjen deželni odbor in prevarjeni so tisti narodnjaki, ki so konečno mislili, da bodo res dra. Holuba čuli, ne da bi ob enem s svojim denarjem pomagali germanizovati svoj narod! Takta nimajo veliko aranžerji dr. Holubovega pohoda, a prekanjeni in zviti so, če je treba napeljavati vodo na svoj mlin. Sedaj imajo narodni ljudje pravico do uhoda v redutno dvorano, a — ustop jim je moralno zabranjen, ker se je manöver v zadnji uri razodel. Baš to napotilo je nekatere gospode, da bodo še danes stopili v dogovor s slavnim drom. Holubom in ga naprosili, naj priredi še drugo predavanje, da bode njegovih zanimivih poročil mogla deležna biti tudi ogromna narodna večina Ljubljanskega prebivalstva. Češki naš rojak bode ustregel tej želji, ter jutri predaval. Čisti donesek njegovega predavanja namenjen je revežem Ljubljanskim.

— (Imenovanje.) Naučni minister imenoval je g. Simona Rutarja, c. kr. profesorja v Spljetu, konservatorjem spomenikov za Dalmacijo.

— (Gosp. Jurij Šubic,) ki biva sedež že v Parizu, dobil je naročilo, da bode za cesarjevega Rudolfa delo „Die österr.-ung. Monarchie in Wort und Bild“ napravil tudi ilustracije, zadevajoče kronovino Kranjsko.

— (Gosp. prof. Ivan Šubic) odpotuje dne 15. t. m. na Dunaj, da se ondu priuči raznim obrtnim strokam. Po končanem tečaju pojde najbrže na potovanje, potem pa bode prevzel vodstvo obrtne šole v Ljubljani, katera bode v njegovi osobi dobila brez dvojbe najboljšo moč.

— (Pri zabavnem večeru Pisateljskega društva,) kateremu je predsedoval g. P. Graselli, čital je g. E. Lah učeno razpravo: „Statistične črte o kranjskem duhovenstvu.“ Potem je bilo posvetovanje o Strossmayerjevem večeru, katerega bode priredilo Pisateljsko društvo dne 17. marcija.

— („Sokola“ jour fixe) v soboto bil je srednje obiskan. Sklenilo se je v postu prirediti le še samo jeden zabavni večer. Reditelja temu bodeta gg. Dragotin Hribar in Fran Dežman.

— (Slovensko gledališče) bilo je včeraj zopet razprodano. Predstavljal se je tretjikrat „Revček Andrejček“, ki ima kljub nekaterim prekrepi izrazom, posebno privlačno moč. Igralo se je izborno in so k popolnemu vspehu pripomogli zlasti gospodični Zvonarjeva in Gostičeva, gg. Borštnik, Kocelj, Danilo, in dr. Hlapca Anžeta igral je g. Kajzelj, ter s prirojeno svojo komiko to ulogo prav dobro pogodil.

— (Slovensko del. pevsko društvo „Slavec“) priredi koncert v nedeljo, 18. t. m., v proslavo zlate maše biskupa Juraja Strossmayer-ja.

— („Soče“) sobotno število zaplenilo je c. kr. državno pravdnitvo zaradi uvodnega članka „Slovenskemu učiteljstvu“. Uredništvo priredilo je drugo izdajo, katero smo danes dobili.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zboleli: 1 moški, 2 ženski, 1 otrok. Ozdraveli: 1 moški, 2 otroka. Umrli nobeden.

— (Jako lep meteor) videl se je preteklo soboto ob 9. uri 10 min. zvečer v Ljubljani. Měru je bila od vzhoda proti zahodu preko mesta proti Rožniku.

— (Iz Spodnje Šiške.) Včeraj ob 2. uri popoldne zbralo se je pri „Ančniku“ do 60 občanov. Namen zboru bila je ustanovitev požarne brambe za občino Spodnjo Šiško. Po izidu tega shoda sme se računati, da dobimo v kratkem 43. požarno brambo na Kranjskem — Misel sprožil je g. Alojzij Majer. Ker je našel skoro vsestransko soglasje, bode gotovo vse storil, da postane želja — teló. Zborovanje, h kateremu je prišel tudi gospod Fr. Doberlet, vršilo se je pod vodstvom gosp. Fr. Drenika, kot prvomestnika čitalnice. Po običajnem začetnem govoru poudarjal je g. Doberlet namen in korist požarne brambe in priporočal, da Spodnja Šiška lepo misel utelesi. — Predlog g. Majerja, da se ustanovi „požarna bramba“, bil je jednoglasno vsprejet. V začetni odbor voljeni so po nasvetu g. Ant. Kneza gg. Fr. Burger, Berzin, Drenik, Govekar, Juvančič, Jesih, A. Knez, Maurer, Mayer, Pogačnik, Suwa. Kot očitni dokaz živega zanimanja za ustanovitev novega društva je to, da so navzočni takoj podpisali 243 gld. Gg. Alojzij Majer in Štefan Pogačnik dala sta po 50 gold. Po napitnici na presvetlega vladarja, peli

so Čitalničarji cesarsko pesen, katero je občinstvo stojé poslušalo in s tem končal je oficijalni del zborovanja, a nadaljevala se je živahna zabava z napitnicami in petjem.

— (Letošnja zima) bila je izredno huda po skoro vsej Evropi. Po vsej osrednji Evropi, po Alpah, in daleč v Rusijo in ob Balkanu leži sneg tako debelo, kakor že mnogo let ne. Od Švice pa do sredi Rusije bil je železnični promet kar po več dni ustavljen, ceste zametene in zveze pretrgane. Najhujše gospodaril je sneg v Alpah, kjer so se udiral snezni plazovi in po povprečni cenitvi podsluli nad 300 koč in hiš in uničili veliko kvadratnih kilometrov gozdov. Tudi divjačina bila je hudo prizadeta, kar tolpom uničevali so jo plazovi. Zima končala je tudi veliko ljudij in z Italijanskega prihajajo uprav tožne vesti. Celó v Hercegovini bilo je toliko snega, da je njegova teža predrla streho turški mošeji. Po ravninah bil je in je deloma še po 1 do 2 metrov na debelo, na Solnograškem celo do treh metrov. Velikanske snežne plasti bodo imele brez dvojbe upliv na lednike, da se ne bodo krčili, marveč zopet širili. (Sicer pa glej današnji dopis izpod Nanosa.)

— (Premene pri učiteljstvu na Kranjskem) Za trdno so postavljeni gg.: Fran Povše, zač. učitelj v Osilnici, Alojzij Potokar, zač. IV. učitelj na čveterorazredni ljudski šoli v Cerknici, Alojzij Pin, zač. II. učitelj na dvorazredni ljudski šoli na Brezovici, Ivan Gottfried Erker, zač. nadučitelj v Mozeltji, Marko Kovšca, nadučitelj v Kropi (na Gorenjskem). — G. Matija Krauland, učitelj v Koprivniku, dobil je učiteljsko službo na Smuki. — G. Gustav Spetzler, učitelj v Begunjah na Gorenjskem, dobil je službo v Boštanji na Dolenjskem. — G. Karol Završnik, učitelj na Selih je dobil II. uč. službo na trirazredni ljudski šoli v Toplicah. — G. Konrad Mali, učitelj na Dobravi pri Kropi, gre na jednorazredno ljudsko šolo v Križi pri Trziči na Gorenjskem. — Gspdc. Deziderija pl. Lipold, dozdanja III. učiteljica na čveterorazredni dekliški šoli v Idriji, je postala II. učiteljica; gspdc. Rozalija Gale, IV. učiteljica, je postala III., io na IV. uč. mesto na tej šoli pride gspdc. Marija Kavčič, učiteljica v Starem Trgu pri Loži. — Gspdc. Berta Heinriher, učiteljica na c. kr. ženski vadnici in g. Fran Cetelj, učitelj v Stopičah, sta šla v pokor. — Gspdc. Franja Šetina, učiteljica v Litiji, se je uč. službi v Brunu na Štajerskem odpovedala ter ostane še dalje v Litiji.

— (Dijaška kuhinja v samostanu č. gg. oo. minoritov na Ptui) je meseca januarja t. l. ubogim diakom 1137 obedov podelila ter v ta plemeniti namen 170 gld. 55 kr. izdala. Od 17. septembra t. l. do 1. marcija t. l. je že 3061 obedov podarila, potrosila pa 468 gld. 15 kr. Z nova so v človekoljubno svrhu nastopni p. n. častiti gospodje darovali: Č. g. Modrinjak Matija, prošt na Ptui, 10 gld.; g. dr. Ploi Jakob, odvetnik na Ptui, 9 gld. 30 kr.; g. Klobučar Anton, c. kr. sod. pristav na Ptui, 4 gld. 50 kr.; g. Kunstek Luka, prof. na Ptui, 4 gld.; g. Železinger Fran, prof. na Ptui, 3 gld.; g. Cilenšek Martin, prof. na Ptui, 2 gld. 40 kr.; č. g. Majcen Ferdo, prof. na Ptui, 2 gld. 10 kr.; č. g. Hirti Fran, benef. c. na Ptui, 2 gld. 10.; g. Spindler Anton, c. kr. kanclist na Ptui, 2 gld.; i. g. v. Stanislav Prus, min. kaplan na Ptui, 1 gld.; „Ljubenski Slovenci“ 10.; č. g. Sinko Jož., kaplan pri sv. Jakobu v Slov. gor., 3 gld.; „Neimenovan“ 4 gld.; č. g. Meško Jakob, žup. pri sv. Lovrenci v Slov. gor., 5 gld.; č. g. Terstenjak Jakob, žup. pri sv. Marjeti niže Ptuj, gld.; g. Zelenik Jože, odgojitelj in veleposestnik, 30 gld.; „Neimenovan“ 1 gl.; č. g. Čuš Ivan, defic. v Wetmanstättenu, 5 gld.; g. Strah J. kmet, 1 gld. „Vesela družba št. jerskih Slovencev v Kostanjevici na Kranjskem je nabrala 8 gld. Zadnji dar, doposlan 6. novembra 1887 na Ptuj, še po ne ljubi naključbi ni bil izkazan. Prosimo oprostivte. Vsem častitim dariteljem in ljubiteljem učeče se mladeži izrekamo najpristrčnejšo zahvalo in stoterni: „Bog plati!“ Imoviti Slovenci posnemajte jih, ter spominjajte se pri vsaki priliki naših ubogih slovenskih dijakov! Nadaljne milodare vsprejema č. g. v. Benedikt Hrtiš, gvardijan na Ptui.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Senožeče 5. marca. Častnim občanom trga Senožeškega imenoval je občinski zbor v včerajšnji seji vladiko Strossmayerja in okrajnega glavarja gospoda viteza Miroslava Schwarza.

Beligrad 5. marca. Kolikor do sedaj znano, voljenih 130 radikalcev, 12 liberalcev.

Berolin 5. marca. Cesar se je malo prehladil.

San Remo 5. marca. Cesarjevič imel je včeraj dober dan. Kašelj in izmečki manjši.

Suakim 5. marca. Derviši napali včeraj mesto a bili po več ur trajajočem boji z velikimi izgubami odgnani.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje in konec.)

Nadalje je tarifni odbor o stvari, za našo deželo zelo važni, predlagal:

1. „Glavnega ravnateljstva poročilo, da se napravi v pristanišči Tržaškem postaja za izkladanje in nakladanje, vzame se na znanje.“

2. Manipulacijske pristojbine 8 kr. pri južni železnici ni vzeti v državno poslovanje.

3. Prosi se, važnejša poročila pošiljati pravočasno tiskana udom.

4. Vlada se prosi, da se odločno potegne pri južni železnici, da se manipulacijska pristojbina 8 kr. znatno zniža.“

Po tehtovitem razgovoru, katerega sem se tudi jaz udeleževal, bili so ti predlogi vsprejeti, in ker so opomnje o tej stvari, ki jih je podal gospod vladni svetnik dr. Liharzik, to stvar z mnogih strani pojasnile, bodi mi dovoljeno, da jih doslovno navedem.

„Vladni svetnik dr. Liharzik pripomenja, da se manipulacijska pristojbina 8 kr. računa samo pri tistih pošiljatih, katere potekajo iz relacij, ki jih imajo izključno državne železnice dajati ter se oddajajo na Tržaškem južnem kolodvoru na postaje državnih železnic avstrijskih, odnosno za katere je propisana oddaja na južnem kolodvoru Tržaškem. Ta pristojbine ne odpade tedaj samo pri pošiljavah od sv. Andreja in do sv. Andreja, ampak tudi pri pošiljavah od Tržaškega pristanišča in do tega pristanišča. Od vesoljnega prometa na črti Hrpehe-Trst manipulovalo se je meseca septembra 1887 samo 21 odstotkov v Trstu. Odštejemo li od tega one pošiljatve, ki potekajo iz vzajemnih relacij ter jim zagadel ni treba plačevati manipulacijske pristojbine 8 kr., to vidimo, da je že zdaj to pristojbino plačevati le malemu delu vesoljnega prometa. Ako glavno ravnateljstvo res napravi postajo za nakladanje in odkladanje poleg založništva, to bode trgovcem še manj potreba, povdreci se manipulaciji na južnem kolodvoru, to je plačevati južni železnici manipulacijsko pristojbino 8 kr.“

Slavno zbornico prosim, da to izvestje uzame na znanje z zagotovilom, da se bodem vselej trudil, zagovarjati po svojih najboljših matteh koristi korporacij, ki so me poslale v državni železniški svet.

Zbornični predsednik izreka gospodu zborničnemu svetniku Karolu Luckmanu za njega trud najiskrejšo hvalo.

XVI. Gospod zbornični svetnik Ivan Baumgartner govori o zidanji novega gledališča, da je v interesu glavnega deželnega mesta ter predlaga: Zbornični predsednik naj o tej stvari pridobi blagonaklonjenost mestnega zastopa in deželnega odbora.

Predlog se vsprejme.

XVII. Gospod zbornični svetnik Karl Luckmann predlaga: Slavna zbornica naj se obrne do trgovinskega ravnateljstva c. kr. priv. južne železnice, da dovoli, da si lesni trgovci postavijo tehtnico mostovnice na postaji Borovniški in da jo organi južne železnice smejo za pošiljatvo tistih, ob čijih troških se postavi, dotlej rabiti brezplačno, dokler se ne izplačajo troški. Govornik omenja, da lesni trgovci tehtnice zelo potrebujejo, ter se nada, da bo južna železnica to bržkone dovolila, er bi po izplačanih troških postala tehtnica last železnice.

Predlog se vsprejme.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—244)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrť leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
3. marca	7. zjutraj	726.0 mm.	—15.2° C	sl. svz.	megla	4.30 mm.
	2. popol.	723.1 mm.	—1.0° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	724.4 mm.	—5.4° C	sl. zah.	jas.	snega.
4. marca	7. zjutraj	727.2 mm.	—4.0° C	sl. vzh.	megla	
	2. popol.	728.0 mm.	—1.6° C	z. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	729.3 mm.	—10.0° C	z. vzh.	jas.	

Srednja temperatura — 6.5° in — 5.2°, za 8.6° in 7.5° pod normalom.

MARIJA KRATOCHWILL,
rojena WERBIC.

včeraj 4. t. m. ob 2. uri popoldne, prejemši sv. zakramente za umirajoče, po dolgi bolezni, preselila se v boljše življenje.

Pogreb bode jutri v torek 6. t. m. ob 3. uri popoldne.

Drago ranjco priporočamo vsem prijateljem in znancem v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 5. marca 1888. (173)

Posebni parte se ne izdajajo.

A. Einspieler-jeva slika
v veliki obliki, na karton krasno izdelana,

dobiva se po 50 kr., po pošti po 55 kr., pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Trgovsk pomočnik

z dobrimi spričevali vsprejme se do 16. aprila t. l. v prodajalnici mešanega blaga g. Antona Trevena na Savi pri Jesenicah (Gorenjsko) (157-3)

Prodaja podjetja.

Zaradi smrti se pod tvrdko

JOSIP BERNARD

že nad 35 let obstoječa

steklarija

po ugodnih pogojih proda.

Kaj več povedó Jos. Bernard-ovi dediči, v Ljubljani, na Marijinem trgu št. 5, v Slonovih ulicah št. 4. (171-1)

Visokočastito p. n. občinstvo!

Imam čast objaviti, da bodem ordiniral od sobote 9. t. m.

v hotelu „Stadt Wien“ št. 23, II. nadstr.,

od 1/2 10. ure do 1/2 1. ure dopoldne
in od 2. ure do 5. ure popoldne.

Dunaj, dne 3. marca 1888. (171-1)

Z odličnim priklonom

AVGUST SCHWEIGER,
zobozdravnik.

Važno za trpeče na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, kašar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste, krviočne, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v (615-17)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Umri so v Ljubljani:

3. marca: Jurij Krakar, mizar, 24 let, Ulice na Grad št. 12, za jetiko. — Barbara Cesen, dekla, 43 let, Cesarja Jožeta trg št. 13, vsled prisada na čreveh.

4. marca: Rudolf Krejčič, kuhinčarja sin, 1 mes., Kongresni trg št. 4, za slabostjo. — Marija Kratochwill, privatnega trdnika žena, 43 let, Poljanska cesta št. 35, za jetiko.

Dunajska borza
dné 5. marca t. l.

	gld.	kr.	gld.	kr.
Papirna renta	77-60	77-45	78-65	78-60
Srebrna renta	107-60	107-60	107-60	107-60
Zlata renta	92-60	92-60	92-60	92-60
5% marica renta	85-90	85-90	85-90	85-90
Akcije narodne banke	268-25	268-25	268-25	268-25
Kreditne akcije	126-85	126-85	126-85	126-85
London	10-04	10-04	10-04	10-04
St. petro	5-98	5-98	5-98	5-98
Napol.	62-22	62-22	62-22	62-22
C. kr. cekini	62-22	62-22	62-22	62-22
Nemške marke	62-22	62-22	62-22	62-22

Deb.

	gld.	kr.
Na konto inventara	71	20
Na konto zmanjšane vrednosti	714	24
Na konto upravnih presežek stroškov	2109	37
Na konto bilance za saldo kot čisti dobiček	2894	81

Credit.

	gld.	kr.
Za konto obresti dobiček pri obrestih	2890	32
Za konto raznih in prehodnih	2	49
	2894	81

Konto zgube in dobička.

Debet.

Na konto obresti dobiček pri obrestih

Credit.

Za konto raznih in prehodnih

Na Vrhniki dné 17. februarja 1888.

Od čistega dobička se pripiše rezervnemu zakladu 1643 gld. 91 kr., kateri znaša tedaj 7669 gld. 09 kr.

Na Vrhniki dné 17. februarja 1888.

Gabrijel Jelovšek m. p.,
denarničar.

Josip Lenarčič m. p.,
preglednik.

Z glavnini in pomočnimi knjigami primerili in v redu našli.

Za nadzorstvo:

Ivan Majaron m. p.
Josip Verbič.

Franc Kotnik m. p.,
ravatelj.

Miha Tomšič m. p.,
odbornik.

Ivan Gruden m. p.,
odbornik.

Konto blagajnice
(denarni promet).

Dati.	1887	1887	1887	1887
1. Preostanek iz leta 1886	4158	36	dec. 31	4158
2. Na konto vložnikov	64542	63		
3. Na konto dolžnikov	41885	11		
4. Na konto posojila	21757	50		
5. Na konto denarnih zavodov	7400	13		
6. Na konto obresti prejetih od dolžnikov in denarnih zavodov	208	20		
7. Na konto upravnih kot plačana pristojbina	292	58		
8. Na konto raznih in prehodnih	140244	51		
9. Za konto vložnikov izplačane hranilne vloge	51315	17		
10. Za konto dolžnikov dana posojila	57719	61		
11. Za konto obresti a) vložnikom plačane b) d. enakom c) dolžnikom vrnene vsled predplačane	507	57		
12. Za konto upravnih plačane uradne stroške	292	50		
13. Za konto inventara	42	29		
14. Za konto obresti dobička	922	44		
15. Za konto raznih in prehodnih	9	27		
16. Za konto denarnih zavodov	227	50		
17. Za konto raznih in prehodnih	24100	—		
18. Za konto bilance kot saldo koncem leta	500	37		
	4607	79		
	140244	51		

Bilanca.

Activa.	Passiva.
1. Vrednost inventara	1. 80 društvenih deležev à 100 gld.
2. Posojila na menice in dolžna pisma 515 stran kam.	2. Rezervni zaklad koncem leta z obrestmi
3. Hranilne vloge pri denarnih zavodih	3. Hranilne vloge od 506 vložnikov
4. Zastane obresti od dolžnikov	4. Obresti kapitalizovane
5. Tožbeni troški za tirjati	5. Obresti deležnikom dolžne prej plačane
6. Gotovina dné 31. decembra 1887	6. Čisti dobiček konec leta 1887
139851	139851